

როცა ატეუებენ და ტეუვდებიან

შვეციაში ბიულერბიუს გზა რომ იკითხოთ, შეიძლება ვერც მიგასწავლონ. ბიულერბიუ პაწაწინა სოფელია, სადაც გვერდიგვერდ სამი სახლი დგას. ლიზი და მისი ორი ძმა, ლასე და ბოსე, ერთ სახლში ცხოვრობენ. მეორე სახლში დედისერთა ბიჭი ულე ცხოვრობს, მესამეში კი ორი და – ბრიტა და ანა.

სანთლითაც რომ ეძებოთ, მეტ ბავშვს ბიულერბიუში ვერ იპოვით.

ექვსივენი – ლიზი, ლასე, ბოსე, ულე, ბრიტა და ანა – მეზობელი დიდი სოფლის სკოლაში დადიან. ადგომა დილით ადრე უწევთ. მიდიან და გზაში ერთმანეთს ნაირ-ნაირ ამბებს უყვებიან. მათი მასწავლებელი კეთილი ქალია. იგი სკოლის შენობაში, მეორე სართულზე, ცხოვრობს. ოთახში უდგას პიანინო, აქვს ბევრი წიგნი. ბავშვებს ძალიან უყვართ თავიანთი მასწავლებელი.

აი, რას გვიყვება ლიზი:

ერთხელ მთელმა კლასმა ჩავიდინეთ დანაშაული. პირველი აპრილი იყო და მოვატყუეთ მასწავლებელი. რა თქმა უნდა, ასე არ უნდა გვექნა, მაგრამ პირველ აპრილს ხომ არავის სჯიან.

ჩვეულებრივად, გაკვეთილები რვა საათზე გვეწყება. მოვილაპარაკეთ, რომ პირველ აპრილს სკოლაში ექვს საათზე მივსულიყავით. გაკვეთილების შემდეგ ლასე კლასში შეიპარა და საათის ისრები ორი საათით წინ წასწია.

პირველ აპრილს წინკარში განგებ ვაბაკუნებდით ფეხებს და ვხმაურობდით, რომ მასწავლებელი გაგველვიძებინა. ლასემ ზევით აირბინა და კარზე დააკაკუნა.

მასწავლებელმა ნამძინარევი ხმით იკითხა:

– ვინ არის?

– ლასე ვარ! გვექნება დღეს გაკვეთილები? – ჰკითხა ლასემ.

– ვაიმე, ბავშვებო, დამძინებია! – წამოიძახა მასწავლებელმა, – ერთი წუთი მომიცადეთ, ახლავე ჩამოვალ!

მასწავლებელს ზევით, თავისთან, სხვა საათიც აქვს, მაგრამ ისე ჩქარობდა, არც შეუხედავს. მან კლასში მაშინ შეგვიშვა, როცა კედლის საათზე უკვე ცხრის ოცი წუთი იყო.

– არაფერი მესმის, ალბათ, ჩემი მალვიძარა გაფუჭდა, – თქვა შეწუხებულმა.

ჩვენ კი სიცილს ძლივს ვიკავებდით. პირველი გაკვეთილი არითმეტიკა გვქონდა.

სიტყვის სპირა

წინკარი – ბინაში

შესასვლელი პირველი ოთახი, დერეფანი.

მეძველმანე – ძველ-

მანებით მოვაჭრე (ძველმანი – ძველი ნახმარი ნივთები).

გულიდან გადავარდა – გადაავიწყდა.

გაკვეთილის დასასრულს მალლა, მასწავლებლის ოთახში, მალეობა აწყრილდა. სინამდვილეში ხომ მხოლოდ შვიდი საათი იყო, თუმცა სკოლის საათი ცხრას უჩვენებდა.

— ეს რა არის? — გაუკვირდა მასწავლებელს.

ყველანი ერთად აყვირდით:

— დღეს პირველი აპრილია,

მოტყუება ადვილია!

— ოჰ, ბავშვებო, ბავშვებო! — თავი გადააქნია მასწავლებელმა.

მაგრამ მასწავლებლების ასე მოტყუება მხოლოდ პირველ აპრილს შეიძლება!

როცა ცხრილით გათვალისწინებული გაკვეთილები დამთავრდა და შინ წამოსასვლელად გავემზადეთ, მასწავლებელმა შეგვაჩერა:

— პირველ აპრილს, დილით,

არა მჯერა ცხრილის...

და დაგვტოვა კიდეც ერთი გაკვეთილი. ოღონდ ეს ძალიან მკაცრი სასჯელი არ იყო

— მთელი გაკვეთილი სასაცილო მოთხრობებს გვიკითხავდა.

შინ რომ ვბრუნდებოდით, გზაზე ულემ ჰკითხა ლასეს:

— სად გამოხიე ეგრე შარვალი? შეხედე, რამხელა ნახვრეტია!

ლასემ ლამის კისერი მოიგრიხა, როგორმე ნახვრეტი რომ დაენახა. აყვირდა, მაგრამ რა აყვირდა ულე:

— დღეს პირველი აპრილია,

მოტყუება ადვილია!

უზომოდ გაუხარდა ულეს, ლასეს მოტყუებაც კი შეეძელიო. მერე ბრაზიანი ხარაზი შეგვხვდა და იმისი მოტყუებაც მოუნდა.

— ბატონო ხარაზო, შეხედეთ, ბუჩქის ძირას მელია ზის! — აყვირდა წელანდელი-ვით.

ხარაზს იქით არც გაუხედავს.

— მე ვერავის ვხედავ, ექვსი ლაწირაკის გარდა! — თქვა ხარაზმა და ჩაიარა.

ახლა ლასე ახარხარდა.

გაკვეთილები რომ მოვამზადეთ, ლასე ულესთან გაიქცა და ახარა:

— ჩქარა, ულე! ბრიტანსთან და ანასთან მეძველმანე მოვიდა და ქვებს ყიდულობს.

— როგორ ქვებს? — ჰკითხა ულემ, რომელსაც გულიდან გადავარდა პირველი აპრილი რომ იყო.

— ჩვეულებრივ ქვებს, ყველგან რომ ყრია, — უპასუხა ლასემ.

ულე გაიქცა და რიყის ქვების მოგროვება დაიწყო. იმდენი მოაგროვა, ძლივს მოათრია. ბრიტანს და ანას სამზარეულოში მართლა იჯდა მეძველმანე, მაგრამ მართო ცარიელ ბოთლებსა და ძველმანებს ყიდულობდა.

— ძია, ქვები მოგიტანეთ, — უთხრა ულემ ქოშინ-ქოშინით და ტომარა დაანახვა.

– რა ქვები მოიტანე? – გაუკვირდა მეძველმანეს.

– ჩვეულებრივი, რიყის ქვები, – უპასუხა ულემ, – ჩვენს ბაღში მოვაგროვე.

– ჰოო, გასაგებია, – თქვა მეძველმანემ. – მაგრად მოტყუებულხარ, ძმაო!

ულეს იმწამსვე თავში დაჰკრა, რომ პირველი აპრილი იყო. კიბორჩხალასავით გაწითლდა, ტომარას ხელი სტაცა და გარეთ გაათრია. ლასე კი მესერს იქით იდგა და გაჰყვიროდა:

– დღეს პირველი აპრილია,

მოტყუება ადვილია!

ასტრიდ ლინდგრენის „ბიულერბიუელი ბავშვების“ მიხედვით

1. ვინ არიან ამ მოთხრობის პერსონაჟები?
2. სად ცხოვრობენ და სწავლობენ ბავშვები?
3. რა არის ნათქვამი მათი მასწავლებლის შესახებ?
4. ვინ ჰყვება ამ ამბავს?
5. რა უხერხულობას გრძნობს მოთხრობელი, როცა ამ ამბავს იხსენებს? რით იმართლებს იგი თავს?
6. რა საპირველაპრილო ხუმრობა მოიფიქრეს ბავშვებმა?
7. რით უპასუხა ამ ხუმრობას მასწავლებელმა?
8. ვინ ვერ მოატყუეს ბავშვებმა?
9. როგორ მოატყუეს ულემ?

სახალისო

შეადგინეთ სამი ჯგუფი. მოიფიქრეთ, რა საპირველაპრილო ხუმრობას მოიგონებდნენ მასწავლებელი, ხარაზი და მეწვრილმანე. მოტყუებოდნენ თუ არა ბავშვები? ერთმა ჯგუფმა დაწეროს მასწავლებლის საპირველ-აპრილო ხუმრობა, მეორემ – ხარაზის ხუმრობა, მესამემ – მეწვრილმანისა.

№49

წერიტი დავალება:

დაწერე, ვისი საპირველაპრილო ხუმრობა მოგეწონა ყველაზე მეტად და რატომ.

სასაუბრო

იმსჯელეთ, რომელი საპირველ-აპრილო ხუმრობა მოგეწონათ ყველაზე მეტად და რატომ.

როგორი უნდა იყოს საპირველ-აპრილო ტყუილი?

ყველა ტყუილი გამოდგება პირველი აპრილისათვის?

რა სძენს ხალისს საპირველ-აპრილო ტყუილებს?

დანართი 2

ცხრილი

ვინ?	სად?	რას ქნა? რა გააკეთა?	როგორ?	რატომ?

დანართი 3

	ტყულის მოკლე ფეხები აქვს
..... 	